

udføres Manufakturvarer, finere Metalarbejde, Glasvarer og slige Ting; i disse Lande spiller en stærk Anvendelse af den faldende Skala for Godstransporten ikke saa stor en Rolle for Eksporten som for os, der eksportere forholdsvis mere vægtige Varer. Man skal altsaa ikke være bange for endog i stærkere Grad end nu at anvende den faldende Skala. Jeg vil ogsaa henpege paa, at hvad det store Flertal i dette Ting har ønsket, nemlig i stærkere og stærkere Grad at komme til at benytte den korteste og hensigtsmæssigste Route til England, nemlig Eshjærgrouten, kun kan tænkes iærkskat for Dernes Bedkommende ved en meget stærk Benyttelse af den faldende Skala, ellers kan der ikke være Tale om derfra at drage Eksporten af let fordærvelige Landbrugsprodukter som Smør og let saltet Flæsk over Eshjærg. Jeg synes derfor ikke, at der er nogen Grund til at gaa bort derfra. — Hvad det tredje Punkt, tomt Retourgods, angaar, havde mine nærmeste Meningsfæller og jeg, hvis det var muligt, ønsket at bevarende den nuværende Regel om fragtfri Forsendelse af tomt Retourgods. Det er imidlertid under Forhandlingerne i Udvalget blevet os klart, at vi næppe kunne forene Ønsket om Bevarelse af den Nedsættelse for Godstrafikken, som Regeringsforslaget stiller i Udsigt paa Betingelse af, at der tages en Lav Fragt af tomt Retourgods, altsaa paa Betingelse af Ophævelse af Vognladningsklasse 4, med en Fastholden af det bestaaende, altsaa af en fragtfri Forsendelse af tomt Retourgods. Derfor ere vi gaaede med til det Forslag, som i denne Henseende er opstillet. Jeg vil imidlertid straks sige, at jeg anser det i og for sig for lidet ønskeligt her at komme ind paa at give Undtagelsesbestemmelser, og jeg har den Tro, at det under en videre Forhandling vil vise sig, at disse Undtagelser maa suppleres med andre, hvis man ikke stærkt vil genere den nuværende Trafik. Det er ikke saa let en Sag at ophæve denne fragtfri Forsendelse af tomt Retourgods, der er trængt saa dybt ind i den almindelige Bevidsthed og i Forretningslivet, og hvorpaa ikke ganske saa Forretninger til en vis Grad ere baserede. Man maatte i alt Fald opstille saa mange Undtagelser, for at en Ophævelse ikke skulde komme til at gribe forstyrrende ind i disse Forhold, at det egentlig kun blev det temmelig værdiløse tomme Retourgods, det, man kalder det rene Strammel, som gennem en Afgift vilde blive udelukket fra Forsendelse. Jeg nærer ikke den sangvinste Tro, at Vædringsforslaget, saaledes som det er formuleret her, skulde i et og alt være tilfredsstillende, men er tilbøjelig til at tro, at vi maa ændre paa

det endnu. Kun det skal jeg fastslaa, at for mit Bedkommende maa Maalet være, at man ikke i nogen væsentligere Henseende kommer til at gribe forstyrrende ind i de gældende Regler om fragtfri Tilbageførsel af tomt Retourgods.

Th. Nielsen; Naar jeg tager Ordet i denne Sag, er det for at lægge et godt Ord ind for det Vædringsforslag, der af Udvalgets Formand og mig er stillet under Nr. 44 til § 61. Det er den eneste Vædring, der er stillet til Fordel for Nærtrafikken, og det lader jo dog til, at vi alle ere enige om gerne at ville give lidt Fordel til de korte Afstande, efter at der nu er talt saa meget om de lange Afstande. Jeg er vel tilbøjelig til at sige, at jeg ikke har stort Haab om, at dette Forslag bliver vedtaget, men jeg kan ikke se andet, end at det vilde være retfærdigt, om det blev vedtaget. Da min Medforslagsstiller, Udvalgets ærede Formand (Bluhme) ikke er til Stede, skal jeg tillade mig at motivere Forslaget. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det Lovforslag, her foreligger, omhandler store Pengeløb, men jeg tror ikke, at den finansielle Side af Sagen er den eneste, som vil faa Betydning her. Jeg tror nemlig, at dette Lovforslag ogsaa i høj Grad vil komme til at gribe ind i Næringsforholdene, i Næringslivet. Hvad der egentlig faar Betydning herved, er, fra hvilket Standpunkt man ser paa Sagen, om man ser paa den fra de store Byers Standpunkt, og da særlig fra vor største By, nemlig Københavns Standpunkt eller om man ser paa det ud fra Landets Standpunkt, seende hen til det Næringsliv, som trives i Provinserne. Det kan jo nemlig ikke nægtes, at dette Lovforslag vil komme til at gribe uendeligt dybt ind i Næringsforholdene her i Landet, naar Betalingen for de længere Afstande formindskes, saaledes som der her er Tale om. Kjøbenhavn ligger som bekendt i en Udkant af Landet, og denne By nyder som Følge deraf først og fremmest godt af, at Fragtbetalingen for de lange Afstande bliver nedsat. Men er det nu ogsaa rigtigt lige over for Landbruget, at Hovedstaden begunstiges ved, at Næringslivet træffes mest til den? Vi maa jo dog huske paa, at Nar for Nar gaa flere og flere af Danmarks Indbyggere fra Landbrug over til industrielle Virksomheder, og det har jo stor Betydning for Landbruget, hvorledes de Følg, der saaledes beskæftiges paa anden Maade, blive stilledes med Hensyn til Forbruget af de Landbrugsprodukter, der avles her i Landet. Det kan jo nemlig ikke nægtes, at da Kjøbenhavn ligger i en Udkant af Landet, saa vil denne By, hvor-